

[Krag.]

at dette ikke er sket. Gennem de meget formindskede Afdrag, som bliver Følgen af, at der gaas over til en ny Serie, bliver Tidspunktet for Afviklingen af Førsteprioritetslaanet til Skade for de efterfølgende Pant-havere stærkt udskudt, og der burde, som sagt, være Mulighed for Direktionerne for at rette paa dette Forhold, en Mulighed, som var til Stede i Loven af 1933.

Dertil kommer ogsaa et andet Forhold, som jeg ikke kan undlade at nævne i denne Forbindelse, nemlig at man i 1933 ikke havde Saneringsloven med de deri indeholdte Kondemneringsbestemmelser, som nok kan volde Panthavere, særlig længst ude i Rækken, Bétænkeligheder ved Amortisations-tidens Forlængelse gennem en Konvertering som den, der her tænkes paa, naar man nu fratager dem deres Ret til at gøre Indsigelse. Det er meget nærliggende, at et Førsteprioritetslaan paa det Tidspunkt, Konverteringen finder Sted, har Afdrag af en saadan Størrelse, at der derigennem skabes øget Sikkerhed for, at efterfølgende Panthavere gennem en forholdsvist kort Aarrække, selv i Kondemneringstilfælde, kan blive fyldestgjort. Naar Afdragene nu gaar saa stærkt ned, som Tilfældet bliver, kan efterfølgende Panthavere ved en Kondemnering komme ud for Tab. Jeg savner i Forslaget en Bestemmelse, som giver Direktionerne en saadan Beføjelse som nævnt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse, om han ikke til anden Behandling kunde tænke sig at stille et Ændringsforslag om en lignende Bestemmelse som den, der fandtes i Loven af 16. December 1933 § 2, næstsidste Stykke. Det skulde ikke være nødvendigt, at Lovforslaget, som jeg ønsker fremmet hurtigst muligt, kom i Udvalg, men jeg henstiller det til Ministerens velvillige Overvejelse mellem første og anden Behandling og anbefaler i øvrigt Lovforslaget til hurtig Fremme.

Aksel Møller: Da mit Partis Ordfører i den Slags Sager, det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, ikke har kunnet være til Stede i det høje Ting i Dag, paahviler det mig paa mit Partis Vegne at udtale vor anbefaling af, at Lovforslaget ophøjes til Lov. Vi er af samme Mening, som det er udtalt af de tidligere ærede Ordførere, at det maa være rigtigt at udnytte de nuværende Forhold med Hensyn til Kreditforeningsobligationernes Kurser til at opnaa Adgang til privat Konvertering, og det forekommer os,

at Lovforslaget løser denne Opgave paa en tilfredsstillende Maade.

For os hersker der imidlertid paa et Par og ikke væsentlige Omraader en lille Smule Usikkerhed, som afføder to Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister; hvis Besvarelse utvivlsomt ikke behøver at forsinke Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen.

Det første Spørgsmaal vedrører den i Bemærkningerne omtalte Bestemmelse om, at Efterpanthaverne ikke skal taale Forhøjelse af Laanet til Dækning af Restancer. Nu har vi imidlertid i de senere Aars Lovgivning indført nogle særlige Bestemmelser med Hensyn til Henstand; og der melder sig da det Spørgsmaal, om Begrebet Henstand, saadan som der er lovgivet om det, er forskelligt fra Begrebet Restance. Hvis lovlige Henstand ikke regnes for at være Restance, forekommer Bestemmelsen i Bemærkningerne til Lovforslaget os tilfredsstillende.

Det andet Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister drejer sig om Reservefondsandelen. Lovforslaget indeholder jo en Bestemmelse om, at der skal medregnes et Fradrag af den til det afløste Laan knyttede Reservefondsandel, og jeg spørger da, om dette ogsaa gælder saadanne Reservefondsandele, som først kommer til Udbetaling om et Aar.

I øvrigt skal jeg angaaende det ærede Medlem Hr. Krag's Forslag om, at Lovforslaget bringes i Overensstemmelse med Loven af 1933, og den Motivering; det ærede Medlem gav med Hensyn til de Ændringer, som de senere vedtagne Kondemneringsbestemmelser kan medføre, sige, at mit Parti er villigt til at medvirke til Gennemførelse af det ærede Medlems Tanker.

Bertel Dahlgaard: Lovforslaget svarer jo i Princippet og i øvrigt i alt væsentligt til de Bestemmelser, der fandtes i Loven af 16. December 1933, som indledede Konverteringspolitikken, og jeg kan paa det bedste anbefale Lovforslaget. Ved dets Gennemførelse vil man i høj Grad kunne befordre og udnytte de gunstige Obligationskurser, idet den enkelte Ejendomsbesidder nu kan foretage fordelagtig Overførelse af Laan fra 4½ og 5 pCt.s Serier til 4 pCt.s Serier; enhver kan jo daglig i Bladenes Kurslister se, at Spændvidden mellem Kurserne paa 4½ og 4 pCt.s Serier i mange Tilfælde kun er 4 Points eller derunder; og en simpel Beregning viser, at Overførelse af et Laan fra den højere forrentede Serie til den lavere byder paa en betragtelig Fordel.